

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Avla ... Thesavrorvm Dei In Passione D. N. Iesv Christi
Effusorum ad Resvrrectionem Mvltorum**

Eyschen, Georg von

Coloniae, 1658

§. 104. Et dixit: Ego nullam invenio in eo causam. v. 38.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45556

in hoc est regnum eius. Aperte igitur quaesisti, sed praxin indispicendi talem veritatem male neglexisti.

§. 103. *Et cum hoc dixisset iterum exiit ad Iudeos. v. 38.*

Post interrogationem istam; quid sit veritas? Promptum Christi animus ad respondendum videns Pilatus, vel impatiens morae, vel satis habens ad intelligendam Christi innocentiam vel Dæmone stimulante nec verbis Christi de iustitia & veritate plenius erudiretur, & ne tangeret eius conscientiam, vivis ac certis argumentis & rationibus, quibus respondere non posset, cogitavit liberare eum de manibus Iudæorum, innocentiam eius publicè declarando, exiit ergo è loco interrogationis suae ad Iudeos foris eius declarationem expectantes, non expectato Christi responso, quod multi legentes dolere solent, qui veritatem scire desiderant.

Quam multi sunt, qui hodie dum sic agunt, uti Pilatus, disceptationem cum religioso homine vani, cum Catholico acatholici, cum pio dycolis incipiunt, sed mox vel nausea talium rerum vel metu ingratarum veritatis audiendae desistunt, & se subducunt, viam ad Christi regnum aperant occludunt sibiipsis, & quid mirum est si postea pereunt.

§. 104. *Et dixit: Ego nullam invenio in eo causam. v. 38.*

Quaquam non audierat Iesum responsum de veritate Pilatus, tamè ex promptitudine Domini ad respondendum, ut dixit & non ignarus malitiae Iudaicae, & ex ipso vultu Domini collecta modestia & innocentia, prodit ad Pontifices Iudæorum & conglomeratam multitudinem fortis stantem, morae impatientem, murmurantem à longa Praetoris cum reo confabulatione, ne forte vinceretur; dixit: *Examinavi hominem de criminibus obiectis, nihil in eo criminis invenio: doctrina eius irreprehensibilis est, & vita eius inculpabilis nec à quoquam vere peccati accusatur, quibus verbis clare Christum non tantum absolvit praeses ab eo crimine quo accusatus erat, sed generaliter dicit, Ego nullam invenio in eo causam.* Magnum sane innocentiae Christi testimonium, praesertim ipsius, qui ipsum postea crucifixus. Nec semel tantum, sed saepe in ipso iudicio datum & repetitum. Nec oscitanter praetereo, quod accusatus à suis, excusatur ab extraneis, sic enim futurum erat ut Iudaeis blasphemantibus eum, gentiles quandoque Christum summo studio susciperent & glorificarent, his ad gloriam & honorem, illis in vituperium & damnationem. Sed quaeri potest cur Praeses Christum non liberavit cum nihil criminis invenerit in eo? & cur impio

Delatores puniri non iussit? Grandis quaestio. Sed tamen talis ad quam dari possit sana responsio. Summa est omnium quod Pilatus arbitrij sui libertate sit abusus, gratiam datam à Deo neglexit, hominum metum timori Dei præhabuit, conscientiam suam & iustitiam offendere maluit quam hominum farentium gratiam.

O Pusillanimitatem detestandam in Iudice, qui nullam inveniens in Christo causam, non tamen iuxta leges liberat eum! O bone Iesu, da veram in iustitia & æquitate constantiam, ne odio, affectu vel timore contra tuam voluntatem agamus vel à iustitia declinemus, nam cum tuam innocentiam in omnibus intueor & confidero, meam vero iniquitatem contempler quod non sit sanitas in carne mea, à facie peccatorum meorum, ipsa sum sordities, tu vero ipsa innocentia, pudore suffundor, nec audeo apparere in conspectu tuo.

§. 105. *Est autem consuetudo vobis, ut unum dimittam in Pascha. v. 39.*

Novum inventum Pilati ad liberandum Dominum de manu inimicorum fuit illud, quod ipsum tempus suggererat, nempe Paschale: quod unum ex victis seu reis dimitti moris erat, sed quem ipsi Iudæi rogarent. Hinc nova difficultas orta est an Iudæi essent Christum rogaturi. Et apparebat quod non, quia eum tanto furore tradiderant. Quid faciet ergo Pilatus? volens dimittere Christum & sciens eum odio haberi gratis, undique difficultas elucet, secundum iustitiæ directæ dictamen Pilatus Christum dimittere non audeat, favorem habens ad Iudæos, & si eum morti tradi optent consentire non audeat metu conscientiæ. Pessimum ergo hominem egerit & eum Domino composuit, ut indubie Christum peterent donari sibi, & non pessimum. Quis non hoc consilium probavisset? infelix tamen eventus docuit fuisse pessimum.

Domine agnosco quod etsi politici multa speculentur pulchra in speciem, ea tamen valde fallant & quidem saepe. Idcirco damno omnia consilia, quæ tuo spiritu, ô Deus, non sunt subnixæ quia in manibus tuis sunt hominum sortes, & voluntates nemo nisi Deus penetrat.

§. 106. *Vultis ergo dimittam vobis Regem Iudæorum? v. 40.*

Priusquam Pilatus Dominum cum pessimo latrone componeret, absolute & solitatie dimittendum obrulit Iudæis. Sed in hoc imprudenter processit, quia si illum liberari voluissent, non tam crudeliter eum Præfidi tradidissent, uti dictum est.